

De nieuwe sociëteit: puntjes op de i en de i zelf!

door Lieke Huijbregts

Het was druk tijdens de opening van de sociëteit. Er waren veel leden maar ook 'buitenstaanders' zoals een wethouder van Drimmelen, de voorzitter van de roeibond en de ontwerpers zelf. En er waren veel lovende woorden van de aanwezigen. Terecht. Het is mooi geworden door de inzet en de volhardendheid van velen; daar mag je lovend over zijn. Bedankt alle leden die puin geruimd hebben, gekookt hebben, geschroefd, geboord, geverfd, vergaderd, geschuurd, gepoetst en vooral veel samengewerkt hebben.

Nu nog de puntjes op de i en de hoofdletter I zelf eigenlijk ook wel. Met de hoofdletter I bedoelen we de rode print op de wand achter de bar. Er is iets goed mis gegaan met het verlijmen. De lijm pakt niet op de muren.

Dat is raar en onverwacht: al het voorwerk was uitgevoerd zoals door StarFoto was aangegeven. Het is een sportief bedrijf: ze doen de opdracht kosteloos over. Waarbij de print wordt vervangen door behang.

Ook op deze laatste grote post in het budget van de verbouwing van de sociëteit is dus geen meerwerkprijs te verwachten. Voor degene die het nog niet wisten; door de inzet van velen is de hele verbouwing binnen het gestelde budget uitgevoerd. En voor al de leden die meegewerkt hebben aan de realisatie –zo heet dat in de bouw- zal het bestuur op een woensdagavond een maaltijd koken. En afwassen! Uitnodiging volgt. Houdt de site in de gaten.

De eerste keer Head of the River

Door Corrie van Es

Het begon met het zoeken naar een nieuwe coach. Onze coach Martijn had aangegeven dat hij ermee ging stoppen, wat wij heel jammer vonden. Wij dat zijn: Kirsten (st), Janneke (4), Nicole (3), Corrie(2) Nynke (1), Titia (water-verkenner), Hanneke en Sjoukje. (Martijn, nogmaals bedankt voor alles wat je ons hebt geleerd.) Dus gingen wij op zoek naar een nieuwe coach. Dat kostte minder tijd dan we hadden gedacht. Het werd Bert Verlaan. Als team moesten we hier wel even serieus over praten, want Bert wilde het allemaal wel heel serieus aanpakken. Wij vroegen ons af of dat wel bij ons zou passen..... We besloten het erop te wagen en zo begon onze serieuze training voor de Head.

Conditie met sprongen vooruit

Dat trainen hield in: op zondag roeien, op woensdag serieus aan onze conditie werken op de ergometer en dan naast deze twee trainingen ook nog eens een extra conditietraining. Sommigen van ons bonden daarom op maandagavond de schaatsen onder en anderen gingen gehoorzaam als we zijn, toch nog maar een keer extra op de ergometer zitten. We merkten al snel dat onze conditie met sprongen vooruitging. Dan wordt het ergometeren ineens een stuk minder erg, maar nu te zeggen 'leuk', dat gaat dan weer te ver.

Tijdens de trainingen op zondag in de boot werd er ook serieus gewerkt aan de techniek. Bert op de fiets langs het kanaal met toeter in de hand en wij maar proberen om door weer, wind en hoge golven precies te doen wat Bert ons toeriep: "snel rondje achterin", "inbuigen", "schouders voor je kont", "op tijd klippen", "voel de boot dames", etc, etc. Of we dat altijd zo leuk vonden? Ach, alles voor het goede doel. Gaandeweg kwam het weekend van de Head steeds dichterbij en kregen we er steeds meer zin in. Maar we vroegen ons ook af of we er wel klaar voor waren. De zaterdag voor de Head nog een keer 9 km volle bak geroeid en nog net op een woensdagavond wat bochtenwerk geoefend. Dat zou toch wel voldoende moeten zijn.

Het weekend van de Head

Op vrijdagavond moesten we de boot op de botenwagen leggen. Zelf was ik vroeg op de vereniging en zag ik tot mijn grote verrassing dat de Waterwonder al ingepakt en vastgebonden op de botenwagen lag. Dat was fijn. Dus heb ik maar meteen de rest van mijn teamgenoten ingelicht dat ze die avond vrijaf waren voor de Roei.

De dag voor de wedstrijd.

Volgens het schema dat Bert voor ons gemaakt had, vertrokken we de zaterdag voor de Head naar Amsterdam. Kirsten, onze stuurvrouw, moest gewogen worden en we gingen het water nog even verkennen. Tijdens het opriggeren kwamen we er achter dat de bankjes van de Waterwonder ontbraken. Lichte paniek. "Tja, wat nu?" vroegen wij ons af "kunnen we nu wel het water op?" Achteraf bleek dat de bankjes in de auto stonden bij één van de heren die op zondagmiddag in de Waterwonder zouden roeien. Gelukkig bleken de bankjes van de Maple Leaf ook te passen. Dus toch het water op om de laatste spreekwoordelijke puntjes op de 'i' te zetten. Rustig het water verkennen, maar wel op volle kracht door de bochten. Met wat laatste tips die Bert ons vanaf zijn fietsje toeriep kregen we er alle vertrouwen in, dat het goed zou gaan op de dag die komen ging. Nadat we de boot weer netjes op de wagen hadden gelegd, kwamen we rond half vijf weer aan op de Roei. Waar we meteen aan de champagne konden ter ere van de vernieuwde sociëteit. Eén glaasje maar..... Nog even gezellig gebabbeld en daarna huiswaarts om op tijd in onze bedjes te kunnen liggen.

De dag van de Head.

Het was vroeg opstaan. Check, check dubbel check "heb ik alles in mijn tas?" "Ja? O.k., dan gaan we ervoor." Om half acht vertrokken we vanaf de Roei met ons hele team naar Amsterdam. Onderweg werd een gezonde spanning opgebouwd. Bij RIC aangekomen, was het eigenlijk allemaal wel lekker relaxed. Op ons gemakje hebben we de boot in het water gelegd. Het was een gezellige drukte op het water richting start. Maar ook op de wal was er veel publiek aanwezig. Wat een gezelligheid. Na een beetje trekken en duwen lagen we iets over half elf klaar voor de start. De strijd kon beginnen. Aangemoedigd vanaf de kant door Martijn en Titia en vanaf het water door de heren 8, waren we zo op de helft. De tweede helft duurde wat langer, maar na 35.34.12 gingen we dan toch de finish over. Moe, maar tevreden. Op de terugweg na een wedstrijd kletsen we vaak alweer volop, maar nu was het toch wel stil...

We werden door Titia, Hanneke en Frank binnengehaald. Boot op de wagen en daarna lekker genieten van een drankje op het terras van RIC. In het heerlijke zonnetje deed ieder zijn verhaal over hoe zij de wedstrijd ervaren had en zagen we de tweede heat starten. Het was een mooi weekend. Volgend jaar weer!

Resultaat Open Dag: éénendertig nieuwe gegadigden!

Door Lieke Huijbregts

Het was een drukke opendag. Stralend weer ook. Het terras was populair en de film van Agmaja -onze nieuwe ster voor de olympische spelen!- is helaas weinig gezien. Op haar blog –waarop veel roeipraat– kun je de film van een post-paralimpisch-roeier alsnog bekijken. <http://www.agmajagaatvoorgoud.nl/wordpress/?p=19>

Aanmeldingen

Bij zo'n goede opendag horen ook aanmeldingen. Veel aanmeldingen: ze komen nog steeds binnen. Allemaal mensen die net als jullie willen leren roeien. Ja, het klopt, ik ga nu een beroep doen op jullie verenigingsgevoel. Ik draai er niet omheen: maar eerst de cijfers.

Aantallen

Er waren al 6 mensen die zich opgegeven hadden voor de opendag. Er zijn 2 mensen die al lid zijn, maar om wat voor reden dan ook, weer mee gaan draaien met de kennismakingsperiode om te leren roeien. Er zijn 23 senioren die n.a.v. de opendag zich aangemeld hebben voor de kennismakingsperiode.

Totaal: 31 nieuwe gegadigden die willen leren roeien.

En dan zijn er nog 20 senioren die in oktober gestart zijn met de kennismakingscursus en de komende maanden, nu er in de avonden ook weer geroeid kan gaan worden, in C-ééntjes gaan leren roeien om in juli waarschijnlijk examen te kunnen gaan doen.

Dus: 31 nieuwe en 20 gevorderde aspirantleden.

Meer cijfers

Het kan. We kunnen 24 nieuwe en 20 gevorderde aspirantleden leren roeien wanneer we minimaal 10 en maximaal 12 nieuwe instructeurs erbij krijgen. Dan kan het.

De instructiemomenten zijn op zaterdag- en zondagochtend. En dinsdag en woensdagavond. Ook jij hebt ooit leren roeien van iemand Voel je het verenigingsgevoel? Wat zijn jouw acties?

Voordelen van nieuwe instructiemethode voor instructeurs

- ♦ Je werkt in een team: je bent niet alleen verantwoordelijk
- ♦ Je leert van elkaar
- ♦ Je kan als beginnende instructeur afkijken van de ervaren instructeurs
- ♦ Je kunt ook een keer afzeggen
- ♦ Je hebt meer pupillen die blij met je zijn: aspirantleden waar-deren je inzet!
- ♦ Je krijgt van de crewclasscoördinator elke keer aandachtspunten voor die les
- ♦ Je mag –deels gesubsidieerd- meedoen aan de KNRB instructie cursus die we gaan organiseren.
- ♦ Je mag het uitproberen ... je zit niet vast aan een ploeg
- ♦ Je leert zelf beter roeien door instructie te geven

Zondag aanstaande uitsluitel

We hebben de 31 senioren die zich aangemeld hebben beloofd snel uitsluitel te geven over hun mogelijke deelname aan de kennismakingsperiode. Wij hebben je dus hard nodig. Opgeven kan bij Roy crewclass@rvbreda.nl en/of Lieke instructie@rvbreda.nl Geef je nu meteen op. Het maakt de instructieteams groter en daarmee de belasting voor eenieder kleiner.

Geknipt uit het ALV-verslag 19 maart 2011

Zie voor het gehele verslag op de site onder [vereniging](#) > [bestuur](#) > [ALV](#); wel eerst inloggen.

- Aanwezigen: 54
- Peter Adema wordt geen wedstrijdcommissaris maar materiaalcommissaris;
- Bert Verlaan en Ad Boerefijn –met advies van Mark Rietman– zijn gevraagd om de huidige afspraken en situaties m.b.t. veiligheid te beoordelen;
- Jort van Gennip blikverzamelaar 2010;
- Agmaja Kolman ligt op koers voor de Paralympics;
- Do-team houdt 8000 euro over!
- De vereniging heeft een hoog eigen vermogen en relatief weinig schuld;
- Henri Peters, Kees Bakkenist en Liesbeth van Gurp treden onder dankzegging af als bestuursleden; Chris Liesker neemt de plaats in van Liesbeth, Hans van Gennip neemt rol van Henri Peters als penningmeester over en Mirjam Grunwald treedt in de voetsporen van Kees;
- Met toespraken van wethouder van Oosterhout van de gemeente Drimmelen en voorzitter van de Roeibond, de heer Niehe, een koninklijk cadeau van goede buur Dudok en, niet te vergeten de accordeonmuziek van Bert van Nispen plus zang van Marius Aalders (KP), is de vernieuwde sociëteit heropend.

Mencía de Mendoza y Fonseca

door Hans van Engen

Voor nieuwe boten heeft de Roeivereniging het beleid dat de namen van skiffjes iets te maken moeten hebben met de Bredase geschiedenis van de familie van Nassau. Voor de onlangs gedoopte zware skiff is gekozen voor Mencía de Mendoza y Fonseca, die leefde van 1508 – 1554.

Stuwende kracht

Mencía de Mendoza y Fonseca was de (derde alweer) vrouw van Hendrik III van Nassau. Na hun huwelijk verbleven Mencía en Hendrik tot 1529 aan het keizerlijk hof in Spanje. In 1530 vertrokken zij naar de Nederlanden; vanaf 1535 woonden zij permanent in Breda en voerden daar een schitterende hofstaat. Uit reisverslagen blijkt dat er gegeten werd van gouden borden. Het grafelijk paar gaf talloze opdrachten aan schilders, architecten, boekverluchters en tapijtwervers, waaronder de befaamde reeks over de Nassause Genealogie. Mencía was de stuwende kracht achter de verbouwing

van het oude Bredase kasteel tot een paleis naar model van het Mendoza familie-kasteel in La Calahorra (Granada). Het heeft geleid tot het kasteel zoals we dat nu nog kennen en was een van de eerste renaissance-bouwwerken in de Nederlanden. Dat heeft allemaal natuurlijk wat meer om het lijf gehad dan het hier en daar verplaatsen van een bar, en ook het democratisch besluitvormingsproces was indertijd nog niet zo sterk ontwikkeld, maar duidelijk moge zijn dat de keuze voor Mencía geïnspireerd is door de grondige verbouwing die de sociëteit nu ondergaat.

Centrum van wetenschap

Verder over het leven van Mencía: onder haar leiding ontwikkelde het Bredase hof zich tot een centrum van wetenschap. Ze onderhield contacten met vooraanstaande geleerden en in haar hofkring kwam een groot aantal wetenschappelijke en literaire publicaties tot stand. De Spaanse gravin van Nassau stond open voor nieuwe ideeën en toonde belangstelling voor het debat over onderwijs aan vrouwen. Zij bezat een tapijtenreeks die vervaardigd was als eerbetoon aan geleerde vrouwen en deel uitmaakte van het toenmalige debat over de intellectuele ontwikkeling van vrouwen. Ook vertaalde zij zelf werken uit de klassieke oudheid in

het Spaans. Na Hendriks dood in 1538 keerde Mencía de Mendoza terug naar Valencia, waar zij twee jaar later hertrouwde met Ferdinand van Aragón, de onderkoning van Valencia. Zij zette haar studies voort en droeg bij aan de verspreiding van Nederlandse kunst in Spanje. In 1544 stelde zij een plan op voor hervorming van de universiteit van Valencia naar voorbeeld van het Leuvense Drietalencollege. Mencía had ook een actief aandeel in de uitbreiding van de in 1514 gestichte universiteit van Valencia: zij financierde er een aantal leerstoelen, ondermeer in Latijnse en Griekse letterkunde, Hebreeuws en medische wetenschappen, en liet er een nieuw auditorium inrichten.

Mencía de Mendoza maakte in Spanje en in de Nederlanden naam als beoefenaar en beschermvrouw van de wetenschap en gold als een van de geleerdste vrouwen van haar tijd. Haar faam betrof vooral haar kennis van Latijn en Grieks. Haar naam leeft niet alleen voort in talloze lofprijzingen van geleerde humanisten uit de zestiende eeuw, maar ook in het Mencía de Mendoza Lyceum in Breda. En nu dus ook bij de Roeivereniging Breda.

Pluim voor de Midweekroeiers

Door Wouke Eindhoven

Op de ledenvergadering in maart j.l. belichtte de voorzitter het verloop onder de leden. Van een aantal is bekend waarom men de vereniging verlaat, van een aantal is dat niet het geval. Een deel van de afvallers heeft aangegeven tussen de wal en het schip te vallen nadat het eerste examen is gedaan. Ook mij is dat destijds bijna overkomen.

Nooit meer weggegaan

Enige jaren geleden was ook ik een lid die er een beetje verloren erbij liep. Tòtdat ik Nel Nollen tegenkwam. Nel vertelde mij van het bestaan van de midweek-roeigroep, een groep die mij van harte welkom zou heten. Op een dinsdagmorgen ben ik daar naar toe gegaan en er nooit meer weggegaan. Ik heb, doordat ik op de dinsdag meerdere roeiers leerde kennen, aansluiting gevonden bij een ploegje waar ik heel veel mee geroeid heb. Toen dit ploegje uiteengeviel door verhuizing en baby'tjes, kende ik inmiddels zoveel mensen dat ik snel weer een andere groep vond om mee te roeien.

Veel variatie

Dit is slechts één van de dingen waarom ik de midweekroeiers zo ben gaan waarderen. Ook de vele activiteiten die deze groep, en dan met name Petra Antonissen, Marijke Spanjaard en Nel Nollen, voor ons organiseert, verdienen aandacht en waardering. De ene keer is dat een openingstocht, dan weer een snerttocht, een verjaardagendag en wat dacht je van de jaarlijkse tweedaagse roeitocht, een hele klus waar heel wat organisatie bij komt kijken? En zo zijn er nog veel meer. Regelmatig gaan we naar een andere vereniging om daar te roeien. Op deze manier heb ik al veel roeiwater van Nederland gezien. Aan de tweedaagse roeitocht die Marijke en Nel uitzetten, neemt altijd een grote groep toerroeiers deel. Ook dit evenement vindt plaats in allerlei verschillende delen van het land. Reuze gezellig.

Idee

Misschien is het een idee om de nieuwkomers te laten weten dat deze groep actief is in onze vereniging? Of geef de namen van de nieuwkomers door aan de midweekroeiers zodat wij hen kunnen uitnodigen voor een nadere kennismaking. Omdat ik zelf heel vaak een van de midweekroeiers ben, wil ik deze groep en vooral de organisatoren bedanken en hen een pluim geven die ze mij inziens meer dan verdienen.

Openingstocht 8 Maart 2011

Het is erg koud als om half acht 's ochtends mijn wekker afloopt en ik uit bed kom voor de openingstocht naar Breda. Het heeft zelfs nog een beetje gevoren en even bekruipt me de angst dat het niet door kan gaan. Maar gelukkig is de zon daar, die alles verwarmd.

Om halftien liggen er twee wherry's in het water. Ik denk dat de kou velen heeft afgeschrikt om te komen, maar gelukkig zijn er zeven roeiers die de kou durven te weerstaan. We kiezen er voor om volgens tropenrooster te roeien (dat is om de 20 min wisselen anders word het voor de stuurvrouw of stuurman te koud). Er waait een behoorlijk windje maar we gaan goed gehumeurd op weg. Als we de eerste brug gepasseerd zijn lijkt de wind minder te worden en wordt het zelfs heerlijk roeiweer. We roeien eerst naar het Ginneken. Na het aanleggen (een behoorlijke klus want het is modderig en erg glad) zitten we heerlijk op een plaid in de zon koffie te drinken. Na deze korte pauze gaan we op weg naar de nieuwe haven. Zouden er terrasjes open zijn? Het is de laatste dag van carnaval. Goed, we zien wel.

Aangekomen in de haven stevenen we eerst naar ons cafeetje op de hoek. Dat is helaas gesloten, maar aan de overkant bij de vismarkt staan de stoelen buiten en het terras zit vol met gezellige mensen. Gelukkig is er voor ons ook nog plaats. We doen ons tegoed aan een heerlijke lunch in de maartse voorjaarzon. Onze roeidag kan niet meer stuk. Nu nog een stukje Mark roeien en we zijn weer thuis. Door de modder partij bij de eerste stop zijn onze boten behoorlijk vies geworden. Daarom slaan we dus nog even aan het poetsen maar om vier uur in de middag liggen de boten weer schoon en wel in de loods. Onze openingstocht is geslaagd en we kijken er met plezier op terug.

Als we op 12 april naar Roosendaal gaan, is de winterkou helemaal uit de lucht. We rekenen dan uiteraard op meer deelnemers.

Truus, Joke, Marijke, Nel, Leo, Nico en Wouke

Sociaal en lekker

TIP voor nieuwe roeiers:

Wij vinden het leuk, als je woensdagavond, zelf of samen met je ploeg mee eet op de roeivereniging. Dat kan elke woensdag.

Het is altijd gezellig en lekker, en zo leer je de vereniging snel kennen. Er hangt een intekenlijst aan het prikbord!

Tot snel!

Henk van Heel, Dik Verheijden, Anna de Zeeuw

Over het water

waar: langs de hele Mark

wanneer: vanaf eind maart t/m oktober

R. Wiekel.

Eén boerenzwaluw (*Hirundo rustica*)

Hoe kouder de winter, hoe groter het verlangen om de eerste tekenen van de lente te zien. Vogels doen het dan natuurlijk goed: de eerste tjiiftjaf in de wilgen naast de Roei, de eerste grutto's naast de Mark, baltsende futen op het water. De eerste zwaluw van het jaar is ook zo'n moment om naar uit te zien – terwijl ik dit schrijf komen ze langzaam aan uit Afrika binnendruppelen, maar ik heb er nog geen gezien. 't Is nog een hele kunst voor ze: naast de vele duizenden kilometers die ze afleggen moeten ze ook zorgen dat ze op het goede moment aankomen, dat wil zeggen: er moet voldoende eten zijn, want anders leggen ze domweg het loodje. Timing is everything.

Het is een ongelooflijk wonder, dat de zwaluwen ieder jaar een slordige 10.000 kilometer op en neer vliegen om te overwinteren in West en Midden Afrika. Ze steken over bij de Straat van Gibraltar; een groot deel van de vogels volgt dan de Atlantische kust, maar een kleiner deel steekt schuin de Sahara over en vliegt via Mali naar landen als Ghana en Nigeria. Opvallend is dat de Ierse en Britse zwaluwen nog veel verder doorvliegen: zij overwinteren in Zuid-Afrika.

*Gentle swallow, thou we know
Every year dost come and go;
In the spring thy nest thou mak'st;
In the winter it forsak'st,
And divert'st thyself awhile
Near the Memphian towers, or Nile.*

Anacreon, ca 500 v. C.
(vertaald door Thomas Stanley, 1651)

De jaarlijkse trek van de zwaluwen is een van de meest langlopende kwesties uit de geschiedenis van de vogelkunde. Waar de Griekse dichter Anacreon ver voor het begin van onze jaartelling al een gedicht over de trek van de zwaluw schreef, heeft het daarna nog tweeduizend jaar geduurd voordat de westerse wetenschap het begrip vogeltrek algemeen aanvaard had. Voor onze boerenzwaluw was men hardnekkig overtuigd dat deze vogels niet wegtrokken, maar in de herfst in meren onderdoken, om zo te overwinteren. Deze onderdompelingstheorie werd het onderwerp van een hilarisch dispuut onder Europese ornithologen, dat zo'n zeshonderd jaar voortduurde. Iedere keer als de voorstanders van de trektheorie weer een goed argument hadden (bijvoorbeeld de waarneming van zwaluwen die een rustplek zoeken op schepen in volle zee), werden door de tegenstanders alle argumenten gezocht om dit te ontcrachten. In plaats van aan te nemen dat ze bij uitzondering door een storm uitgeput waren geraakt, weerlegde men: als er zwaluwen werkelijk over zee zouden trekken, waren er vast wel meer waarnemingen geweest dan het handjevol dat tot dusver bekend was. ("ze zijn gewoon verdwaald").

Rond 1750 voerde de Duitse liefhebber Johann Frisch een interessant experiment uit op de zwaluwen die rond zijn huis broedden. Hij bond met waterverf gekleurde draadjes om de poten van de vogels en ontdekte dat ze in de lente met gekleurde draadjes terug kwamen. Zo doorbrak hij de mythe van het overwinteren onder water, maar toonde hij tegelijkertijd het raadselachtige feit aan dat

die kleine vogeltjes in staat zijn om na zo'n enorme reis exact dezelfde plek terug te vinden.

Goed, schitterende vogel dus, prachtige vlucht, die alle steun verdient, want het gaat niet goed met hem. Komt goed uit dat de Vogelbescherming dit jaar aan hem gewijd heeft: op welke manieren je de boerenzwaluw kan steunen, vind je via bovenstaande link. Vanuit de roeivereniging zou ik voorstellen voor om het luik bovenin de Rapploods in de zomer open te zetten – dat is een prima nestplek.

Hoewel ik er extra op gespist ben, heb ik er nog steeds geen gezien boven de Mark. Als ik terug kom in de sociëteit, zie ik er toch nog eentje: bovenop de nieuwe bar ligt een doosje lucifers – de Säckerhets Tandstickor met de bekende afbeelding uit Uddevalla. Ook een klassieker.

Van Sevilla tot Amsterdam: lange afstand wedstrijden voor de jeugd in winter en voorjaar

Door Martin van Gennep

Roeien in de winter betekent naast kou en ergometerwedstrijden ook een aantal lange afstandwedstrijden. De eerste wedstrijd, de Van Oord winterwedstrijden, werd gehouden op 26 en 27 februari in een stormachtig Delft. Namens Breda namen op zaterdag Pepijn en Cas deel in een dubbeltwee en op zondag Joris en Sam in de skiff.

Pepijn en Cas legden de barre 5 kilometer af in een tijd van 20:33,65 minuten af, wat hen een fraaie derde plaats op leverde. Joris en Sam startten in een zwaar veld met een aantal skiffeurs die momenteel in de nationale ploeg zitten. In dit zware veld met in totaal 15 deelnemers eindigde Joris als zesde met een tijd van 24:31,31 en Sam als negende met een knappe 25:12,02. De grote afwezigheid dit weekend was Jort, maar hij had een goede reden. Terwijl zijn ploeggenoten in de kou zwoegden, zat deze harde werker in het zonnige (20 a 22 graden) Spaanse Sevilla waar hij met de bondsselectie was neergestreken voor een trainingskamp. Na afloop gaf hij hierover aan dat het geen straf was.

Tijdens de Heineken en de Head haalde Jort echter zijn achterstand weer in. Als enig jeugdlid van Breda nam hij deel, en wel in een door oud-Breda lid Jelke van Gennep gestuurde acht met 6 junioren bondsroeiers en twee junioren van RIC. De acht, gecoacht door de bondscoach Junioren, die tijdens de Heineken onder de naam "Breda-combi" stond ingeschreven, startte in het tweede divisie veld. De 17- en 18-jarigen deden het niet gek in dit internationale veld. In het uit tien deelnemende ploegen bestaande veld werd uiteindelijk een vijfde plaats behaald, waaraan een ongelukkige 250 meter (laatste plaats) sterk debet was. Eenzelfde constructie werd enige weken later ook tijdens de Head uitgevoerd, maar nu onder de naam Beatrix-combi. Wederom werd een vijfde plaats behaald.

Een grotere delegatie, van alle voornoemde jongeren, nam begin april ook deel aan de (op een na)* laatste nationale lange afstand wedstrijden van het seizoen, de tweehead en de skiffhead. De eerste wedstrijd, de tweehead, werd qua temperatuur onder zomerse condities (23°C) gehouden. Jammer genoeg stond er wel een gemeen windje, die op sommige momenten schuin van achter aanwakkerde en op andere momenten van opzij. Aan de start verschenen voor Breda, Pepijn

en Cas in het Jongens-16 veld. Jort ging met zijn TOR maatje Daan de strijd aan in het J18 veld. De loting was zodanig dat het J16 veld en het J18 veld, met in totaal 25 deelnemende boten, door elkaar roeiden. Dit maakte dat er veelvuldig ingehaald moest worden, wat op de bochtige Amstel wel wat stuurmankunst vroeg. Voor Cas en Pepijn speelde het inhalen wat minder want ze mochten als tweede starten, Jort en Daan hadden er echter meer mee van doen, want ze gingen als nummer 19 weg. Door dit inhalen kregen ze bijna een protest tegen zich gekeerd. Bij de Omval haalden ze strak een de Hoopboot in, die in de binnenbocht bleef varen en dus niet uitweek, maar ook niet verder kon uitwijken, want naast hen lagen woonboten. Een gesprek van coach Peter Klomp met de twee roeiers van de Hoop haalde gelukkig de kou uit de lucht. Het bleek dat de Hooproeliers uiteindelijk toch niet echt gehinderd werden. Dit maakte dat de dag voor de Breda/TOR-combi succesvol werd, want met een overtuigende 9 seconden voorsprong op nummer 2 en een tijd van 7:55.2 werd het begeerde tweehead blik getrokken.

Ook Cas en Pepijn voeren de race van hun leven. In hun eigen veld behaalden ze met 8:53,35 een mooie zevende plaats en in het totale veld (J18 en J16) werd een twaalfde plaats veroverd wat betekende dat ze menig 18 jarige ploegen achter zich hebben gelaten.

Op de qua weer veel mindere zondag (13°C) en met een lichte tegenwind werd met Sam, Joris en Jort de skiffhead geroeid. Een belangrijke wedstrijd voor de jeugd, want de prestaties tijdens deze wedstrijd bepalen mede internationale uitzendingen. Iets waar zowel Joris als Jort voor in de race zijn, met respectievelijk EK en WK ambities. Voor Jort betekende dit dat hij, wilde hij zeker blijven van zijn bondsplaats, bij de eerste vijf moest eindigen. Voor Joris was een plaats vooraan in het veld eveneens zeer wenselijk, want voor de uiteindelijk EK kwalificaties wordt tijdens de Holland Beker gestreden. Gevraagd worden voor een interessante en kansrijke boot, gebeurt ondermeer op basis van de seizoenprestaties tot dan toe. Jort wist met een mooie tweede plaats in 29:15,72 zijn plek binnen de kernploeg te consolideren.

Voor Joris was zijn 18e (in het middenveld) plaats teleurstellend. Maar in ogenschouw genomen dat hij twee weken voor de Head

een week een behoorlijke griep heeft gehad en dus had niet getraind en het feit dat er tussen nummer 12 en 18 niet veel tijd verschil was maakte de pijn zachter. Tenslotte behaalde Sam in zijn allereerste skiffhead en eerste Amstelwedstrijd, een mooie tijd van 31:37,67 waarmee hij verdienstelijk 22e werd.

Kortom het lange afstandseizoen heeft er mede voor gezorgd dat onze mannelijke jeugdroeiers goed voorbereid aan het tweede seizoen op de Bosbaan kunnen gaan beginnen. Hopelijk inspireren de resultaten van de mannen de dames ook en gaan die ook hun kansen uitproberen. Want met ons potentieel aan damesroeiers moet het voor een aantal van hen toch ook mogelijk gaan worden om op de Bosbaan voortaan mee te doen en misschien wel blik te trekken.

**Traditiegetrouw wordt het lange afstanden-seizoen ook dit jaar afgesloten met de alom geprezen Markregatta*

Een pluim voor Leon Elmans!

Breda op de 61e Skiffhead

Voor wie het nog niet wist: de Skiffhead is de jaarlijkse roeiwedstrijd op de Amstel voor skiffjes die al sinds 1951 gehouden wordt. Hij is afgeleid van de Head of the River die in vieren en achten wordt verroeid. Beide wedstrijden winnen steeds meer aan populariteit, waardoor de 'grote' Head de parcours van de wedstrijd noodgedwongen heeft moeten omdraaien, maar de voor skiffhead is alles gelukkig nog het oude gebleven. Je moet oproeien van Amsterdam naar de start in Ouderkerk, om dan het 7,5 kilometer lange stuk over de Amstel af te leggen, tot de finish bij de roeivereniging de Hoop, net na de Berlagebrug. Bijna hartje Amsterdam, dus. Dat gegeven, met het sterk kronkelende riviertje dat meanders van bijna 180 graden kent, het eenzame stoempen in je skiffje, het sturen, het vuile water van inlopende of ingelopen concurrenten, het publiek aan de kant, maken van de skiffhead echt het Parijs-Roubaix van het roeien.

Net als de editie van de wielervedstrijd was het dit jaar prachtig weer. Hoewel er - zeker in de periode rond Pasen - in dit soort wedstrijden best wel wat geleden mag worden, bijvoorbeeld in de zin van een goeie hagelbui of een ijzige noordooster, heb ik deze keer eigenlijk niemand horen klagen. Een zoel lentebriesje deed bijna verlangen naar een terrasje bij het Kalfje... Breda was met Leon Elmans, Hans van Engen, Johan Bielderma, Jack Sneep, Albert Steenman, Piet van Arendonk en Henk Smolenaars in het veteranenveld en met Jort van Gennep, Joris Faas en Sam Beenhakker in het J18 veld heel goed vertegenwoordigd. In het oog sprongen Leon en Jort, beiden de snelste Breda skiffeurs in het veld. Er straalde nog iets van glans op onze roeivereniging af: Mitchell Steenman wist voor Skadi het seniorenblik op zijn naam te schrijven. Het was jammer dat voormalig winnaar Jaap Schouten door een verkoudheid als belangrijkste concurrent af moest haken, maar de Telegraafbeker glansde er niet minder om.

Special Heroes = Bredase helden

Door Richard Louwaard

Special Heroes is een project van NOC/NSF dat tot doel heeft kinderen van bijzondere scholen meer aan het sporten te krijgen.

De KNRB doet hier aan mee. De Mytyschool in Breda heeft 10 voor het roeien geïnteresseerde leerlingen.

Woensdag 23 maart was er voor deze groep een clinic bij ons op de vereniging; leerlingen die daarna doorgaan kunnen in principe meedoen aan de Nationale Schoolwedstrijden op 27 mei op de Bosbaan (en natuurlijk ook lid worden). Na de geslaagde clinic hebben zich twee jongens aangemeld: Thieu de Laat en Bram Voermans; zij gaan nu trainen voor de Schoolwedstrijden.

Geslaagd:

Tijdens examens op 5 maart 2011:

S1: Pieter Breys

S2: Pieter Tak en Inigo van Dijke

2 april, een stralende dag ... maar wel met een lastige wind..:

S3: Toine Sunderman en Coen Weber

S4: Guus Maris

S2: Martijn Peters en Ivo Tienhoven

en B3: Nico van Walree en Rogier Hut

Vraag en antwoord over S3 tussen S2 en S4

Door Lieke Huijbregts

Als instructiecommissie kregen we de volgende vraag:

'Waarom moet er aan het S4 examen (=roeien in een gladde vier) het S3 examen(=de skiff) vooraf gaan?' De vraag was uitgebreid en goed beargumenteerd. Ik heb navraag gedaan bij de examencommissie en die gaven een antwoord waaruit evenzeer een goede motivatie sprak. Hieronder een 'samenvatting':

De vraag:

Het gaat om het volgende: Waarom moet je eerst een S3 halen voor je opkunt gaan voor S4? Deze vraag leeft bij heel veel roeiers die ik ken. We hebben het er onderling al vaak over gehad. Begrijpelijk vindt iedereen het, dat je eerst S2 moet hebben. 'Logisch', vindt men dan. Je moet stabiliteit hebben en toch redelijk goed kunnen roeien. Men vindt dat als je echt slaagt voor S2 je toch mag aannemen dat je kunt roeien. Je bent nu verplicht S3 te doen.

(waar je daarna mogelijk nooit meer in een skiff roeit) om verder te kunnen met S4.

De vraag is vormgegeven als een voorstel: 'Als het nu zo is dat je in de winter voor S4 leert (examen doet en slaagt) en dan deze nog niet honoreert met afschrijven kun je daarna in de zomer als het beter weer is je S3 examen doen. Als je hier ook voor slaagt dan pas beide vrijgeven voor afschrijving. Wij hebben nu best veel in een vier geroeid deze winter maar we kunnen geen examen doen omdat we de S3 niet hebben. Nu liggen we een half jaar stil. Weten we wel dat het een koude winter was maar we zijn al geen skiff roeiers en zeker niet als het water koud is (omvallen in een skiff als je aan het leren bent is goed mogelijk)

Wil je hier een antwoord op geven in de komende Easy-All dan weten alle S3 en S4 kandidaten wat de reden van deze keus is.'

Het antwoord:

Destijds was er bij het opzetten van het huidige examensysteem, ook al discussie over de volgtijdelijkheid van het systeem. Er waren onder zowel leden als bestuur mensen die het skiffen minder zagen zitten. Uiteindelijk heeft zowel instructie-, materiaal- als examencommissie gezamenlijk gekozen voor de overgang van dubbel twee (S2) naar een skiff (S3) en daarna de dubbel vier zonder (S3). De motivatie hiervoor luidt:

Een gladde vier is een snel en wendbaar nummer. Het sturen van een vier zonder stuurman is veeleisend: je doet drie dingen tegelijkertijd: roeien, kijken en praten. Je roeit, terwijl je de route bepaalt en zonodig geef je je ploeggenoten commando's. Dit kan alleen op een veilige manier als ook de overige ploeggenoten de roeitechniek goed onder de knie hebben. De snelheid en wendbaarheid van de boot vraagt om een ploeg met leden die samen snel reageren en anticiperen op commando's en onverwachte situaties.

Dat een dubbelvier snel is en kwetsbaar blijkt helaas uit de regelmatig voorkomende materiaalschade die de vierzonders oplopen.....

Leren roeien in een skiff geeft ervaring en verbeteringen in de techniek. Je leert anticiperen op allerlei verschillende en ook onverwachte situaties en het geeft je roei-ervaring. Leren skiffen is een tijdinvestering die zich terugbetaald: jij leert er beter van roeien en er is minder materiaalschade.

De motivatie van welleer geldt nog steeds. Eerst leren skiffen én op voor je S3 en pas daarna door naar de vierzonder. Winter of zomer De vraag om in de winter dan toch maar wel zonder S3 in een vierzonder te mogen wordt daarmee met een 'Nee' beantwoord. Alternatieven: oefenen in een dubbel twee of in een vier-met.

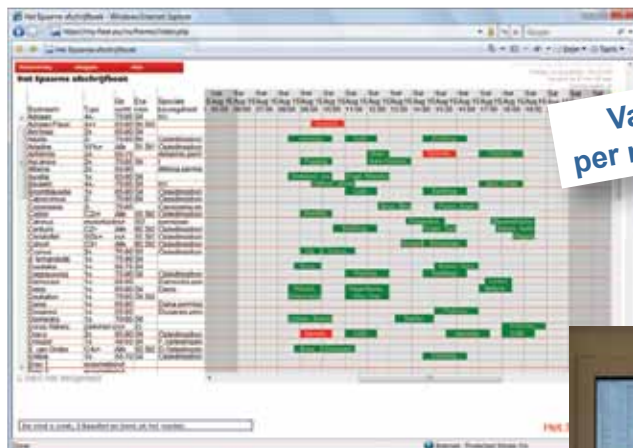
En Wouke, dank je wel voor je vraag. Je bent niet de eerste die deze vraag stelt en het is een goede gelegenheid om weer eens uit te leggen wat het waarom is achter het examensysteem. Veiligheid voor de persoon en materiaalbehoud zijn de twee belangrijkste peilers van het examensysteem. Dat is nu ook terug te vinden in het antwoord.

MY-FLEET®

INTERNET BOOT RESERVERINGSSYSTEEM

Wilt u als bestuurder van uw roeivereniging af van het oude papieren afschrijfboek? Wilt u als roeier zeker weten dat uw favoriete boot beschikbaar is op de tijd dat u wilt varen? En wilt u een betrouwbaar en gemakkelijk te gebruiken reserveringssysteem zonder complexe techniek? En zonder hoge kosten? Dan is MY-FLEET de oplossing die u zoekt.

**Vanaf € 1,00
per roeier per jaar**

- Boten reserveren via internet
- Toezicht op bevoegdheden
- Vlootbeheer en gebruiksstatistieken
- Schade melden en reparatiebeheer
- Support voor aanraakschermen
- Gegevensuitwisseling met ledenadministratie
- Helpdesk voor service en ondersteuning

Voor My-Fleet hebben gekozen:

KR&ZV Het Spaarne, RV Willem III, ERV Beatrix, RV De Kogge, R&ZV De Amstel, RV Rijnland, RV Hemus, ZRZV Zwolle, RV Breda, RV Daventria, Roosendaalse Roeivereniging, RV De Compagnie, Tilburgse Open Roeivereniging, Studenten Roeivereniging Boreas

www.my-fleet.eu

info@my-fleet.eu

COLOFON

Erevoorzitter Victor Bernhard

BESTUUR

Voorzitter	Wim Rutten	076-5219172
Secretaris	Nico van Walree	076-5339593
Penningmeester	Hans van Gennip	076 5878834
Commissaris instructie	Lieke Huijbregts	0161-412614
Commissaris materiaal	Peter Adema	076-5874204
Commissaris sociëteit	Chris Liesker	076-5136136
Commissaris wedstrijden	Mirjam Grunwald	076-5153039
Commissaris jeugd	Sjoerd de Goei	076-5933635
Commissaris activiteiten	Bert van Nispen	076-5310929

CONTACTPERSONEN

Midweekroeien Nel Nollen 076-5612576
Petra Antonissen 076-5140310 petramartin@hetnet.nl

Ledenadministratie
Leo de Leeuw ledenadm@rvbreda.nl

REDACTIE EASY-ALL

Karin Plantinga 0162-433472 plantext@wxs.nl

Ontwerp
Katja Wevers 076-5151980
Len Knoester 076-5656317

Het volgende nummer verschijnt in juni 2011
Uiterste inleverdatum kopij 31 mei 2011

DE DEADLINES VOOR DE KOPIJ ZIJN ALTIJD DE LAATSTE DAG VAN DE ONEVEN MAAND, M.U.V. DE ZOMERVAKANTIE.

